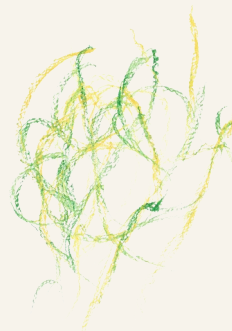

Як я бачу людей

Іноді я бачу людей як кольори й світло.
Ніби бачу, що в них усередині.
Я не знаю, як це назвати.
Я просто бачу.

Це з'являється саме

Я не вигадую це навмисно.

Я не можу ввімкнути це спеціально.

Воно просто з'являється у голові.

Я бачу внутрішню форму

Це схоже на картинку в просторі.
Я бачу, як людина влаштована всередині,
навіть якщо не знаю слів для цього.

Усередині найбільше емоцій

Усередині людини я найперше бачу почуття.
Вони течуть, як жива вода.
А розум схожий на точки, іскри, лінії й дороги.

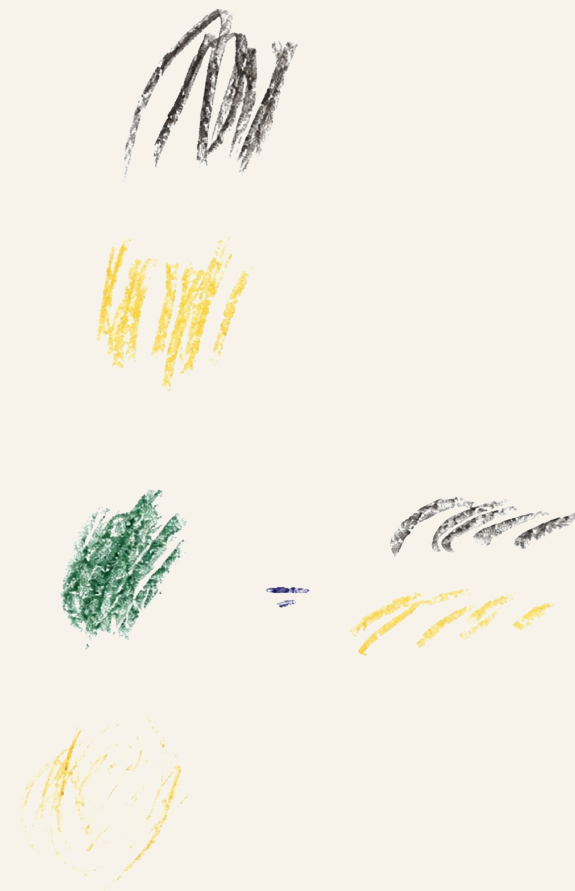

Кольори мають зміст

Один і той самий колір означає те саме в різних людях.

Чорне для мене пов'язане з глибиною внутрішнього світу.

Біле — майже найсвітліший жовтий.

Я бачу любов

Іноді дивишся на людину й одразу відчуваєш:
у ній живе любов.
Не пояснюєш. Просто бачиш.

Повнота

В одній людині почуттів може бути мало.
В іншій — ніби цілий океан.
Для мене міць — це скільки всередині живої
емоції.

Душа

Душа для мене — щось вище за звичайне.
У ній може бути чистота й світло.
Там немає бруду.
Це схоже на щось від Бога.

Чому мене тягне до людей

Я бачу в людях любов і світло.
Мене тягне до них, як магнітом.
Хочеться бути поруч, дружити, пізнавати їх.
Особливо я люблю українців за це світло.

Ось така любов.
Ось таке світло.

Це Бог?

Іноді я бачу в людях таке світло,
що не можу повірити, ніби воно просто з
матерії.

Я не знаю точно.

Але для мене це ніби щось з іншого світу.

Воно просто є.
Я просто це бачу.
І все.

